

Sygn. akt II Ca 610/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 15 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Vogt (spr.)
Sędziowie:	SSO Henryk Haak SSR del. Urszula Kowalska - Sip
Protokolant:	st. sekr. sąd. Elżbieta Wajgielt

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2018 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa J. R. , U. J. (1)

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrzeszowie

z dnia 20 czerwca 2017r. sygn. akt I C 1/17

1. oddala apelację,
2. zasądza od powodów J. R. i U. J. (1) na rzecz interwenienta ubocznego J. G. kwotę po 450 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym ,
3. zasądza od powodów J. R. i U. J. (1) na rzecz pozwanego (...) S.A. w W. po 450 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

SSR del. Urszula Kowalska-Sip SSO Wojciech Vogt SSO Henryk Haak

II Ca 610/17

UZASADNIENIE

J. R. i U. J. (1) wnieśli pozew przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. domagając się zasądzenia od pozwanego na rzecz każdego z powodów kwoty (...),- złotych wraz z odsetkami ustawowymi za okres od dnia 29 stycznia 2016r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powodów na rzecz pozwanego kosztów procesu.

Interwenient uboczny J. G. wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na go rzecz kosztów, gdyż powodów nie łączyły bliskie relacje z poszkodowanym, z którym z uwagi na jego problemy alkoholowe oraz finansowe powodowie nie utrzymywali kontaktu.

Sąd Rejonowy w Ostrzeszowie wyrokiem z dnia 20 czerwca 2017 r. zasądził od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda J. R. kwotę 8.000 (osiem tysięcy) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 16 lutego 2016 roku do dnia zapłaty; zasądził od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódki U. J. (1) kwotę 8.000 (osiem tysięcy) złotych z odsetkami ustawowymi opóźnienie od dnia 7 lutego 2016 roku do dnia zapłaty; oddalił powództwo w pozostałej części i orzekł o kosztach postępowania.

Apelację od tego rozstrzygnięcia wnieśli powodowie w części oddalającej powództwo w zakresie żądania zasądzenia na rzecz każdego z powodów kwoty po 4.000 zł zarzucając:

- naruszenie przepisów prawa materialnego poprzez błędną wykładnię art. 448 k.c. i przyjęcie, iż zasądzone kwoty tytułem zadośćuczynienia są w okolicznościach niniejszej sprawy odpowiednie do krzywdy jaką wywołała u powodów śmierć S. R.,
- naruszenie przepisów postępowania, a to art. 233 § 1 k.p.c. poprzez brak wszechstronnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego skutkujący umniejszeniem krzywdy powodów oraz uznaniu, iż zasądzona kwota tytułem zadośćuczynienia spełnia swoją kompensacyjną funkcję.

Mając na uwadze powyższe wnoszę o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

1. zasądzenie na rzecz zasądzenie na rzecz U. J. (2) dalszej kwoty 4 000 J. R. dalszej kwoty 4 000 zł (cztery tysiące złotych) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 16.2.2016r. do dnia zapłaty,
2. zasądzenie na rzecz U. J. (2) dalszej kwoty 4 000 zł (cztery tysiące złotych) z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 16.2.2016 r. do dnia zapłaty,
3. zasądzenie od pozwanej na rzecz każdego z powodów kosztów postępowania wg norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje.

Interwenient uboczny wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów.

Sąd Okręgowy *zważył, co następuje:*

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w całości podziela ustalenia faktyczne i rozważania dokonane przez Sąd Rejonowy i uznaje je za własne. W takiej sytuacji gdy sąd odwoławczy orzeka na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w pierwszej instancji i aprobuje dotychczasowe ustalenia, nie musi ich powtarzać (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2007 r., II CSK 18/07, Lex nr 966804; orzeczenie Sadu Najwyższego z dnia 13 grudnia 1935 r., C III 680/34. Zb. Urz. 1936, poz. 379, z dnia 14 lutego 1938 r., C II 21172/37, Przegląd Sądowy 1938, poz. 380 i z dnia 19 listopada 1998 r., III CKN 792/98, OSNC 1999, nr 4, poz. 83; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2006 r., I CSK 147/05).

Skarżący podnosi w swojej apelacji zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. Zarzut ten nie jest uzasadniony. W myśl art. 233 § 1 k.p.c. sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według swego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału. Sąd Rejonowy dokonując tej oceny nie naruszył reguł oznaczonych w powołanym tu unormowaniu, dającym wyraz obowiązywaniu zasady swobodnej oceny dowodów.

Cechą istotną swobodnej oceny dowodów jest ich bezstronna ocena (por. np. K. Piasecki, w: Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz do artykułów 1 – 505, pod red. K. Piaseckiego, Warszawa 2006, t. I, s. 1026). Takiej właśnie – tj. bezstronnej oceny – dokonał Sąd I instancji.

Wszechstronne rozważenie zebranego materiału oznacza uwzględnienie wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu oraz wszystkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych środków dowodowych, a mających znaczenie dla ich mocy i wiarygodności (por. W. Siedlecki, Realizacja zasady swobodnej oceny dowodów w polskim procesie cywilnym, NP. 1966, nr 4, s. 20). Sąd Rejonowy wszechstronnie rozważył zebrany w tej sprawie materiał. Swoje twierdzenia Sąd I instancji przekonująco i należycie uzasadnił.

W szczególności Sąd ustalił, że powód J. R. utrzymywał ze zmarłym ścisły kontakt, z racji zamieszkiwania w odległości zaledwie kilkuset metrów, bracia widywali się niemalże codziennie. Również powódka choć zamieszkiwała w odległej miejscowości regularnie odwiedzała brata, pozostając z nim w zażyłych stosunkach. Prawdą jest również, że rodzeństwo nie mieszkało już razem, a każde z nich zdążyło założyć już swoją rodzinę. Jak wyraźnie podkreślił Sąd Rejonowy, że te ostatnie okoliczności nie mogą deprecjonować rozmiaru cierpień powodów, albowiem utrata tak bliskiej osoby dla każdego jest przeżyciem niewątpliwie traumatycznym i krzywdzącym.

Sąd prawidłowo ustalając stan faktyczny dokonał również prawidłowej oceny wysokości należnego powodom zadośćuczynienia. Kwota przyznana przez Sąd jest kwotą odpowiednią i nie odbiega od wysokości zasądzanych w podobnych sprawach.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało, zgodnie z art. 385 k.p.c., orzec jak w sentencji. O kosztach orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c.

Henryk Haak Wojciech Vogt Urszula Kowalska-Sip